

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

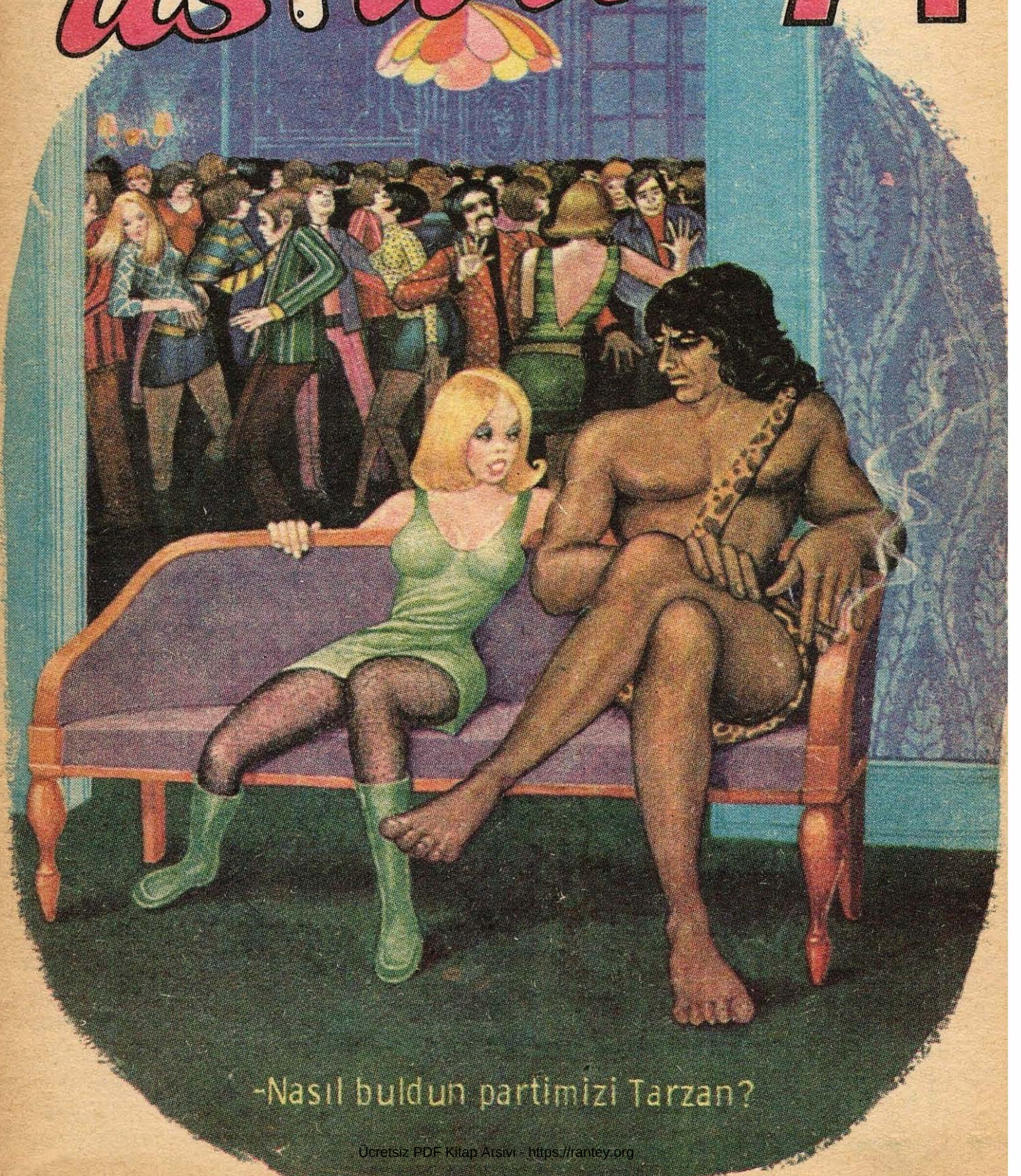
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

GÜNAYDIN

usTura 74

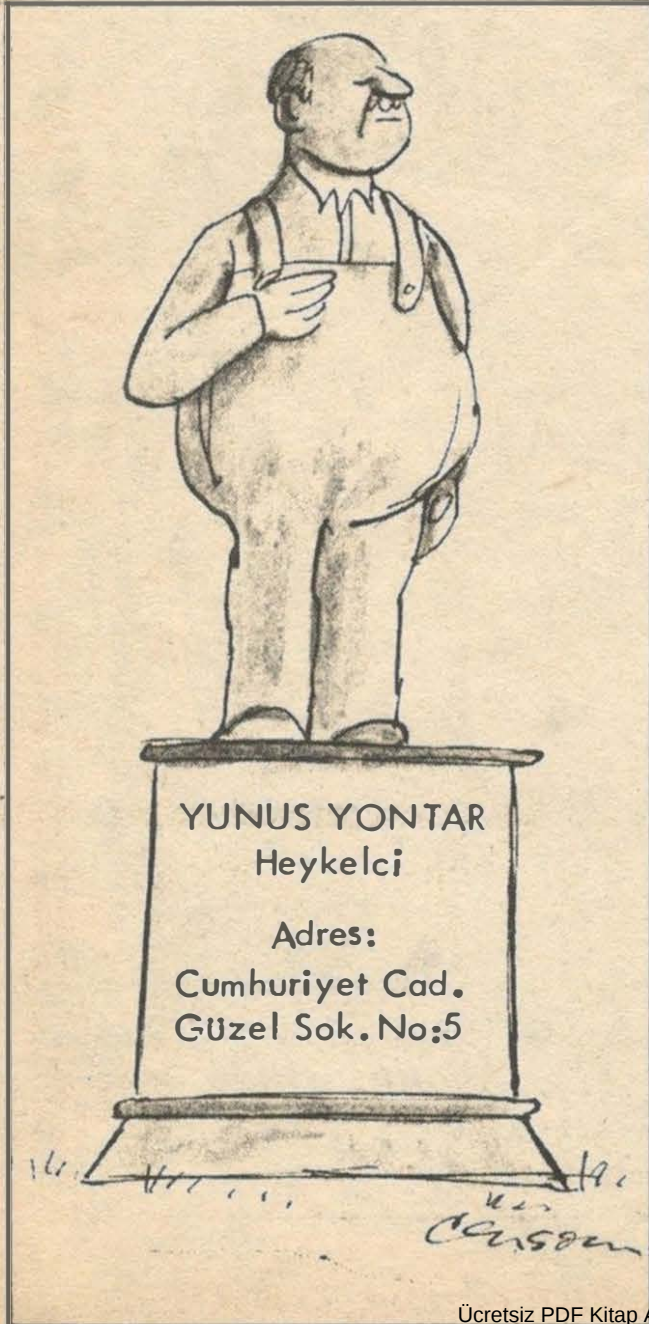
-Nasıl buldun partimizi Tarzan?

Şırası muhakkak k1, son zamanlarda iktidar ile muhalefet ve bil-hassa üniversite çevreleriyle iktidar çerçeveleri arasındaki keskin tartışmaların seviyesi, halkımızın anlayamayacağı bir tegüşüşü mag-suş hale gelmiş bulunmaktadır. Bunun sonucu şudur ki, halkımız gazetede yazılanları, kürsülerde konu-

şulanları, karşılıklı tartışılanları anlayamamaktadır. Memleketin çok yakından ilgilenmesi gereken birçok mesail-i mühimmei mühimmat-ı zaviyetân-ı mütecaviretân ne olmuştur? Hiç... Oysa, halkımızın anlayacağı bir şekilde konuşup yazılması icap etmez mi? Meşhur mütefek-kir Nikson (Bu başka Nikson'dur) demiştir ki: "Halkın anlamayacağı hiç bir şey yoktur, yeter ki senin ona anlatacağın bir şeyin olsun... Yine meşhur müteşâşirlerden İbni Hafazan El Kalpazan da şöyle demiştir: "Halk öyle bir şeydir ki, hükümetlerin her dediğini anlar ve fakat hiç bir dediğini hükümetlere anlatamaz" İşte halkın en güzel tarifi budur: halk, her şeyi anlayan ama hiç bir şeyi anlatamayan bir şeydir.

Binaenaleyh her şeyi halka açıkca ve anlaşılır bir tarz-ı nevîn ve üslub-u şirin ve lüks nermin-fâhenî ile anlatmamız farzdır.

Açık konuşalım, son zamanlarda bazı profesörlerle, hükümeti temsil eden gayri profesörler arasında cereyan eden münakaşaları halkımız anlayamamıştır. Biz, bu makalemizde, anlaşılamayan bu meseleleri, halkın anlayabileceği bir açık kalb ameliyatı kadar basit olarak anlatmaya çalışacağız. Problem şudur: Plüralist bir toplumun ürünleri olan, toplum yapısının zarurî baskılarından doğmuş kararlarla farazî bir toplum iradesi merkezinin çalışması halinde mücerret

mefhumların tek ve kişisel kararları olarak alınmasında siyasî tercih, merkezî bir organ mıdır, yoksa serbest fikir ve mihraklarının etkileriyle bir polemik unsuru hali - ne gelen politik organizasyonlar, hukuk müesseseleriyle sosyolojik kavramları farklı olarak faydalı fonksiyonlara sevk etmek suretiyle formal demokrasiden kurtulup, demokratik rejimin kurulmasına doğru bir adım atılabilir mi ?

Problemi bu kadar anlaşılır ve basit tarzda izah edince, elbet bunu anlamayacak insan yoktur. Her ne kadar ilim, ve bilhassa hukuk ilmi en kolay anlaşılır bir lâfı, en anlaşılmaz hale getirmek ve meselâ sol kulağını göstermek için, sol elini apışının arasından geçirip, sırtının üstünden ve çene altından geçirerek önden dolaştırıp arkaya çevirerek, sol kulağı tutup, "Efendiler, işte buna kulak derler!" demek ise de, bu fikrî akrobasislerin yeri, yalnız üniversite kürsüleridir.

Şimdi, yukarda arzettiğimiz problem üzerinde, bizim şahsî görüşümüzün hangi merkezde olduğunu izah edelim..

Evvelâ, plütokratik ve plüralist ve neoklasik bir toplum olarak, ademi merkeziyet ve ademi iktidar mensubu olan sınıfsız ve dersane - siz ve hatta mektepsiz ve kitapsız olduğumuzu unutmadan yapılacak en basit iş, her şeyden önce kuvvetler müvazenesine - tabîî maksadımız mavi kuvvetlerle kırmızı kuvvetlerdir: diğer kuvvetler de lâzım ama benim neme lâzım - dengeyi bulmak icap ediyorsa, başka bir alternatif paraleli üzerinde ve ekonomik planlamasında ilk aşamada varılan

merhalenin ilmi olarak klâsifikasyonu ve deplasman suretiyle sistematigi elde edilerek bir sonuca varmaktır. Meseleyi işte böyle vaziedince, anlaşılmayacak hiç bir yanı kalmaz.

Hiç şüphesiz bu önemli problem, değil böyle bir makale, birkaç makalenin dar çerçevesine sığmayacak kadar geniştir. Ama yine de, her meseleyi, halkın anlayacağı bir dille anlatmak vazifemiz olmalıdır. Biz, şunu diyoruz: Açıklıkta kaçıklık olmaz, onun için açık konuşalım.

-Rica ederim, önden buyrun !

MARCEL A YME'DEN BİR HİKÂYE:

İCRA MEMURU

Fransa'nın küçük bir kentinde Malicorne adlı bir icra memuru vardı. Görevine o denli bağlıydı ki, gerekirse kendi eşyaları na bile haczetmeye hazırdı. Ama kanun böyle bir şeyi öngörmediği için, kendi eşyalarını haczetmesi gerekmedi.

Malicorne karısının koynunda mışıl mışıl uyuduğu bir gece Aziz Pierre'in huzuruna çıkıverdi. Saint-Pierre, icra memurunu soğuk karşıladı!

-Adın Malicorne, icra memuruymuşsun... Senin gibiler cennete pek giremez.

-Daha iyi ya, meslektaşlarımla, birlikte olmaktan zaten hoşlanmam.

Bir sürü meleğin getirdiği koca

bir kazanın yerleşmesini seyreden Aziz Pierre alaylı gülümseyişle,

-Çok hayalcisin, dedi.

-Hayalci değilim, ama umutluyum, o kadar... Gerçi Tanrı'nın günahkâr bir kuluyum, ama ömrüm boyunca her pazar kiliseye gittim... Kimsenin on parasını çalmadım. Haciz görevimi de şeflerimi memnun edecek biçimde tam yaptım.

-Yaaa, öyle mi! Peki, şu kazana ne dersin? İçi, eşyalarını haczettiğin dul kadınlarla öksüz çocuklara döktürdüğü göz yaşıyla dolu...

Malicorne,

-Ne yapayım, dedi, borçlarını ödemeyince, icraya verilirler, malları haczolunurken de bol bol göz yaşı dökerler, bundan benim ne günahım var?

Saint-Pierre meleklerle öfkeyle bağırdı:

-Çabuk bunu cehenneme atın, çabuk, çabuk!..

Malicorne,

-Bu adaletsizliği Tanrı katında temyiz ediyorum! diye bağırdı.

Usul, usuldür. Çok geçmeden Tanrı göründü. Saint-Pierre olanları anlatınca, Tanrı ona çıkıştı:

-Yoksulun malını haczederken icra memuru, kanunun elinde bir alettir. Kendisi bundan dolayı niçin sorumlu tutulsun? Ama bu işi yaparken, dullara, öksüzlere, yoksullara acıması gerekirdi. Acımış mı?

Saint-Pierre,

-Hayır efendim, dedi, tam ter-

-Siz olağanüstü iyiliksever bir insansınız!

sine, yaptıklarıyla övünüp duruyor.

Malicorne,

-Görevimi yaptığım için elbet sevinirim: görev yapmak suç mu ? dedi.

Tanrı,

--Çoğu zaman değildir ama, dedi, senin durumunun özelliği var. İşlediğin sevaplar nedir, bir de onlara bakalım.

-Arkamda hiç borç bırakmadan dünyadan göçtüm. Hiç bir kili-se ayinini kaçırmadım.

-Başka ?

-Bir gün de kiliseden çıkarken bir yoksula para verdim..

Saint-Pierre atıldı:

-Doğru, ama o para kalpti.

-Ben ne bileyim ?Sağelinin verdiği sol el bilmemeli, denir.

İcra memurunun hiç bir sevap işlemediği belliydi. Tanrı,

Saint-Pierre'e,

-Bu herif beş para etmez, dedi ama sen de adaletsizlik ettin. Bir memur, görevini yaptığı için suçla-namaz. Bu herifin yeri ceennemin dibi, ama hükmü usûlden bozmak gerekiyor.

Tanrı, Malicorne'e döndü:

-Seni bir daha dünyaya gönderiyorum. Bir daha gelişinde cennete girmek istiyorsan çok sevap işlemeye bak...

Ertesi sabah uyanıp da kendisini karısının koynunda bulunca, rüya gördüğünü sandı. Ama cenneti hak-etmeye : çalışmaktan da geri kalmadı. İlk iş, boş bir defter aldı, sayfaları çizgiyle ikiye böldü, sol sütunun başına "Günah", sağ sütunun başına da "Sevap" yazdı.

Saat dokuzda en çok işlem yaptığı adamlardan M. Gorgerin çıktı geldi. Gorgerin, kentte kırk iki apartmanı olan zengin bir adamdı. Ama

parasız kiracılarının kirayı ver-memeleri yüzünden sık sık Malicorne'a baş vurmak zorunda kalı-yordu. Fu kez de kirayı ödeyeme-yen yoksul bir terziyle başı dert-teydi. Malicorne, Gorgerin'e birkaç zaman daha beklemesini salık verdi Öğleyin eve gelince, mutfığa girdi. Hizmetçiye,

-Aylığına elli frank zam yapıyorum.

Karısının şaşkın bakışlarına aldırmayarak defterini çıkarıp sevap hanesine şunu yazdı: "Hiç bir işe yaramayan hizmetçinin aylığına elli frank zam."

Kentin yoksul mahallesini kapı kapı dolaşıp hal-hatır sordu. Onu kuşkuyla karşılıyorlardı ama o, her evden çıkarken elli frank yardım bırakıyordu. Dünyaya yeniden gelişinin daha ilk gününde, defterine on iki sevap yazmıştı. Sonraki günler de yine bu hızla sevap işledi.

Malicorne'un bu iyilikleri dedi-kodu konusu olmaya başlamıştı Herkes onun milletvekilliğine göz diktiği için, çıkarını gizleyerek böyle numaralar yaptığına inanıyordu. Malicorne yine de iyilik etmekten vazgeçmedi.

Bir sabah, Gorgerin'in üç katlı, pis ve bakımsız apartmanına girdi,

çatı katına tırmandı. Karşılıklı iki daireden birinde bir çocuk ağlıyor - du. Kapıyı çaldı. Zayıf yüzü erken - den buruşmuş bir kadın kapıyı açtı . Pasık tavanlı, daracık iki odalı dai - rede eşya diye bir tahta masa, iki sandalye, bir somya, bir de eski di - kiş makinesi vardı.

Malicorne, ilk olarak bir yoksul - lun evine girmekten utandı. Her za - manki gibi,

-Üzülmeysin, Tanrı büyüktür. de - di.

SUÇSUZLAR

Yeni tutukluyu, ağır hapis cezalılarının bulunduğu koğu - şa tıkmışlardı. Hükümlülerden , biri,

-Suçun ne? diye sordu.

-Valla bilmiyorum. Hiç bir suçum yok. Yakalayıp attılar içeri...

Soruyu soran kahlkahayı bastı,

-Öyleyse yandın, dedi, baksana, bu koğuştaki lerin hep - si de senin gibi suçsuzdu...

GÖREMEDEN GİTTİ

Ölen politikacıya çok bü - yük cenaze töreni yapıldı. İki kamyon dolusu çelenk geldi . Eşi üzüntüyle yakınıyordu;

-Ah, ne olurdu bugünle - ri de görseydi... Ne de sever - di böyle büyük törenleri, eller üstünde taşınmayı... Yazık ol - du, göremeden gitti!

Yoksul terzinin karşısında utan - gaç duruyor, yüzüne bile bakamıy or - du. Birdenbire kapıya sert sert vu - rulmaya başlandı. Terzi, korkuyla yerinden fırladı. İçeriye giren ev sahibi Gorgerin.

-Eh artık tamam, sököl paraları bakalım! dedi.

Malicorne, kucağındaki terzinin çocuğunu yere bırakıp, evsahibine

-Defool! diye bağırdı.

-Çıldırдың mı Malicorne, hen ev sahibiyim.

Malicorne, gerçekten çıldırmıştı

-Kahrolsun ev sahipleri! Kah - rolsun evsahipleri! diye bağırarak , adamı dışarı attı.

Çok kızan evsahibi Gorgerin ta - bancasını çıkarıp iki el ateş etti. Malicorne cansız yere yığıldı. Sa - int-Pierre'in karşısına geldiği za - man, ordan geçmekte olan Tanrı,

-Bak, bak, dedi, senin icra me - muru yine gelmiş. Bakalım, bu kez neler yapmış?

Saint-Pierre,

-Hesabını görelim, dedi, sevap olarak bir tane var ama okkalı bir sevap. İcra memuru olduğu halde, "Kahrolsun evsahipleri! diye bağır - mış, hem de üstüste iki kez...

Tanrı hayranlıkla,

-Ne güzel! dedi.

-Hem de bir yoksulu, evsahibi - ne karşı savunurken can verdi.

Tanrı meleklerine,

-İcra memuru şerefine ilâhiler okuyun! diye buyurdu.

Cennet kapısının iki kanadı bir - den açıldı. Malicorne'un ruhu, ilâ - hilerle cennete girdi.

-Her zaman ille de kapıyı
vurman mı gerekir?

YARI YARIYA

Pastırma seven misafiri i-
çin ev sahibi iyi, katkısız pas-
tırma almak ister. Komşusu
pastırmacıya,

-Aman, der, ağzının tadını
bilen bir misafirim gelecek, o-
nun için bana iyi yerinden pas-
tırma ver...

-Madem, misafirin hatırlı
bi herif, gel sen bastırmadan
ne vazgeç, sana ben hindi su-
cuğu vireyim...

-Neden?

-Sen beni diğne, basdırma
eccik garışık da... Sen, gel, hin-
di sucuğu al...

-Dediğin olsun... Yalanız...
Ülen ağam, siz hiylesiz iş yap-
mazsınız, gel şunun doğrusunu
söyle: Halis hindi sucuğuna ne
garıştırdın başka?

-Heç camm... Yabancı olsa
töbe söylemezdim, sen yabancı
değelsin ya... Birez eşşek eti..

-Ne kadar?

-Çok değel vallaha, yarı ya-
rıyla... Bir hindiye bir eşşek!

KOCASI

Otobiüse binen kadın, kolumun
altındaki şemsiyeyi kılıç gibi tu-
tuyordu. Biletçi,

-Bayan, lütfen dikkat edin,
dedi, şemsiyeniz arkanızdaki a-
damın göziünü çıkaracak...

Kadın kızgınlıkla,

-Sana ne? diye bağırdı, çı-
karırım, çıkarmam.. O benim
kocam.

TORPİDO

Bir yaşlı denizci, salonda
bir hanımı meşgul etmek için
ona, savaş anılarını anlatıyor -
dı:

-Bir gece güvertede ydım,
birden büyük bir torpidonun ü-
zerimize doğru geldiğini görme-
yeyim mi!

Kadın öyle heyecanlandı ki,

-Aman Allahım! diye bağırdı,
inşallah bizimkilerden biridir.

Bonjour mes cher enfants,
Kommantalevu, lezanfan ad-
la patri lə jur də la gürültü et -
arrive. Lə soltano Soleman te -
petaklak, hacı yatmaz, nö kom -
pran pa, kö sö tre danjörö. Pur
se firer kredi də la bank agri -
kültür dizvit milyon, də la bank..
(bravo) e nöf milyon. Lə trium -
vira də frer e Soloman manyefik -

travay boku boku manyetik. Lə
Kaben komple, lodör tremove,
ilniya o kün şanjıman. Lə direk -
siyon də la vuatür kimin elinde
bilinmiyor, lə vites dört geri .
bir ileri kom mehter. Lə vuatü -
rün gerisi tre biyen çalışıyor. Ön
takımlar malad, malörözman.

Klüb də santet ile klüb də
sankilotlar maçı terezenteresan.

YANLIŞ GELEN MEKTUP

Bir okurumuzun, Fransa'da öğrenimde bulunan oğullarına yazdığı mektup, bir posta yanlışlığıyla elimize geçti. Mektubu okuyunca, okurlarımızın bu beğeniden yoksun kalmaları için, Fransızca yazılmış mektubu yayınlamaktan kendimizi alamadık.

Santetler pur garanti də la maç, sankilotlardan oyuncu ašet ediyorlar. Sankilotların kışına birer yamalı don verip transfere də santet. Santetlerden karan -
tön kırk bir kere maşallah pöti kafa eski klüplerine girecek deniyor.

Santetlere banko jue edebirlirsın, sürpriz ilniyapa. Maç şike possible, doneler ortada, malörözman hakem çıbıçım. Bizim Poppolo Klüp (ki repübliken poppolo klüp) impossible şampi -
yon e puvvar. Arbitr santet'leri kolluyor. Bizim kapiten Pacholig bozulmasın için şakjür çekiyor diskur orijinal. Önjur silan -
se, ortalık karıştı.

Jə aşöte bir arsa avek tak -
sit, lə metrekaré iki lira, lə tu otuz dekar. Jə peyye peşinat yüz papel. Kontr arsa banka kredi on beş milyon kom öbürleri .
Jə vand arsa rü fermen sosyete

yimibeş milyon Suisse, avek avian vuvayyaj İsviçre, Monte Karlo, San Remo, Riviye etşö -
tera, oh kekâh... Kel illüzyon!

Lə hava d'Ankara çok pis. Ameriken e alleman e Fransipesiyelist travay ki temizlik pislik. İliya də ihtimal: Ön - kim yapıyor pislik, yakalanacak o yapacak pürifikasyon. Də - kim

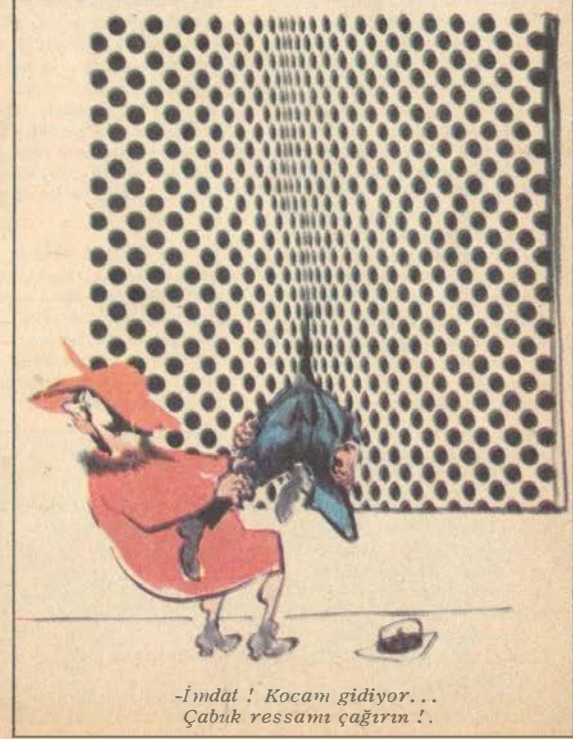
pisletiyor, yakalanacak e kamuflej. Lə döziyem ihtimal kuv -
vetli.

Set iver dan İstanbul ön de -
fa niyej yağdı. Laplúi də az yağdı. Terkos e Elmalı dolmadı. Toz boku, çamur boku, sinek boku, boku - boku.

Babanız, Yeşilköylü Hidayet Traşı bitirdi nihayet

-Çok gerçekçi... Tablolarınızı işte bunun için seviyorum...

-İmdat! Kocam gidiyor... Çabuk ressamı çağırın!.

Mizah Edebiyatı Tarihimizden bir yaprak

Osmanzade Taib

Divan edebiyatı hicivcilerinin, genel ve en belirgin nitelikleri şudur: Çıkarlarına göre övgüler, çıkarlarının bozulmasına göre de yergiler yazarlar. Çıkarı varken övdükleri kişileri, çıkarı bozulunca yerdikleri çok görülür. Ağızlarına ya da akıllarına gelince, yeri geldi diye hemen nükteyi kondururlar, yani kendilerini ve ağızlarını tutamazlar. Kısacası, yergi için yererler, nükte için nükte yaparlar. (Elbet bu genellemenin ayrıcaları vardır).

Osmanzade Taib, bu genel nitelikleri taşıyan Divan taşlamacılarının tipik bir örneğidir. Divan edebiyatının ustalarından olan Osmanzade Taib İstanbulludur, iyi bir öğrenim görmüş, müderrislikler ve kadılıklarda bulunmuştur. Hazırcevaplığı, dilini tutamazlığı ve yergileri yüzünden, birçok kez işi ve rütheleri geri alınmıştır.

1713'de Halep Kadısı oldu. Bir yıl

sonra azledildi. İstanbul'a dönüşünde Sadrazam Damat İbrahim Paşa'ya sığındı. Damat İbrahim Paşa'nın huzurunda türlü şaklabanlıklar yaptığı, yaltaklıkla müsahib bile olduğu eski dergilerde yazılıdır. İbrahim Paşa sayesinde elde ettiği Demirkapı çiftliği, o dönemin en bakımlı, en hayındır, zengin yeri idi. Vakıf'tan alıp onartıp canlandırdığı bu çiftliğe, sadrazamı, şeyhülislamı, kapudanı deryayı şölene çağırmıştı. O sırada bir dörtlüğünü okuyarak padişahı da çiftliğe davet edip dalkavukluk etmiştir.

Her olaydan bir dalkavukluk hanesi çıkaran Ahmet Taib, Belgratkalesini düşmana veren bir bozgunun sonucu olan (1714) Pasarofça antlaşmasından sonra bile "Tessellâme" adını verdiği, bu yenilgiyi Tanrı isteği olarak anlattığı bir kasfde yazmıştır.

NE O NE ÖBÜRÜ

Amerikan gangsterlerine özenen altı arkadaş, plânladıkları gibi, bir banka şubesine daldılar. Kimisi tabancayla memurları korkutur, kimisi de kasayı boşaltırken içlerinden biri de bankacı kızlardan en güzelinin beline sarılarak, arkadaşları için,

-Hayvan herifler, n'olacak...Gözleri paradan başka birşey görmez ki.. dedi.

Sonra güzel kıza sordu :

-Güzel güzel, tatlılıkla mı, yoksa tabanca zoruyla mı geleceksin? Güzel kız,

-Ne o, ne öbürü, dedi, yalnız para kuvvetiyle burdan çıkarım...

Asıl adı Hamdi olan Taib'in dilinden, kaleminden herkes yaka silkerdi; çok ağır, hatta müstehçen taşlamalar yazardı. Oysa kendi söylemesine göre, mizah ve hicivden çoktan el çektiği halde, görüştüğü kim-selerin iftiralarından kurtulamamıştır. Bundan öyle bunalmış ki, Kadıköyü'ndeki köşküne çekilmiş, Demir-kapı çiftliğinde çiftçilikle uğraşmıştır. Şu heyti, şairin o zaman-ki hunalımını içtenlikle anlatıyor: Halktan gönlümün ol mertebedir

vahşeti kim,
Aks-i âdem deyu mir'ata nigâh
eyliyemem

Özetleyin yergiden, taşlamadan, hatta şiirden vaz geçmiş, tarih, ah-lâk eserleri ve çevirilerle uğraşmıştır. Bu broşürlerinden birinin sonundaki şiirden birkaç dize sunuyoruz:

Hoş demiş bir şair-i mu'ciz -heyan
Rahat-el-insan fî hıfz-ıl-lisan
Rahat olmak isteyen bir erbab-ı dil
İltizam eyler sükûtu muttasıl
Akıbet bu dâî-i hî-ihtiyar
Eyledim semt ü sükûtu ihtiyar

Padişahın oğlunun sünnet, kız-larının gelin edilmesi vesilesiyle, tarih ve kasideler yazdı. 1717'de üçüncü Ahmet'in İbrahim adında bir oğlu doğdu. Bu fırsatı da kaçırmayan Taib bir tarih yazdı. Bu tarih padişaha sunuldu. Bunun üzerine hükümdar "Makbulüm olmuştur. Asrın melik-iş-şuarası olduğu vücut ile sabittir" dedi ve bir hatt-ı hümayun ile "Reis-i şairan", "Melik-iş-şuara", "Sultan-uş-şuara"-- şairlerin en büyüğü--ilân edildi.

1719'da Mısır kadısı oldu. 1723-de zehirlenerek öldü. Mısır valisi-nin zehirlettiği söylenildi.

Osmanzade Taib'den

TAŞLAMA

Çıktı ateş bahasına hizüm
Satılır dirhem ile ud'âsâ
Cilveger micmer-i tesâvîde
Karagünlükla anber-i sarâ
Ya kömür şöyle kim gubarı dahi
Tutya oldu dideye hâlâ
Arpayı hot tafahhus eyleme kim
Arpalık hasılı yetişmez ana
Arpa torbası sanır anı gören
Olsa bir gözde arpacık peydâ
Revgan-i dil erimede şeb ü ruz
Mum deyu şem'a-veş yanıp fukara
Revganî sade iştirası muhal
Ki bahasına etmez akçe vefa
Şimdi bir yağlı kapı da yok kim
Edelim anda derd-i cûa deva
Hasret-i bali sorma bâle kânın
Kadr-i sükkerden olmada belâ
Kahveyi mezhebine uydurdu
Nohudu kavurup içür zürefa
Ser-i dervişte bir külâh görse
Balkabağı sanıp kapar gureba
Sabun anılsa ağzımız köpürür
Üştür-ü kefzeban gibi meselâ
Koltuğunda somun sanıp sevinir
Bir fakir olsa mübtela-yı vebâ
Bu galâyâ sebep nedir bilmem
Yine herşeyde var bakılsa raha
Her taraftan zahire gelmekte
Pür sefain ile leb-i derya
Yolun öğrendi satmanın tüccar
Sorar izler kimesne yoh zira

• Hizüm-odun, Ud'âsâ-ödağacı,
deyu-diye, bâl-kalb, kânın-ki-
anın, raha - bolluk.

APTALCA SORU

Pir İskoç köyünde , köylü delikanlı, babasına seslendi:

-Baba, bizim tarla - ya komşunun ineği gir - miş, ne yapayım ?

-Ne aptalca soru, dedi, tabii önce sağıp, sonra salıverirsin...

UCUZ YEMEK

Bir İskoçyalı her nasılsa Paris'e gelmişti. Gezerken bir lokantanın önünde koskoca - man bir liste gördü:"Pı

İSKOC FIKRALARI

Bütün dünyada İskoçyalılar aşırı tutumlu ve çokeli sıkı insanlar olarak tanınırlar. Bu yüzden İskoçyalılar üzerine pek çok cimrilik fıkraları uydurulmuştur. Birkaç İskoç fıkrası sunuyoruz.

günün yemekleri"...

İçeri girip, garsona sordu:

-Listede olmayan yemekler dünden kalmamı?

NİÇİN AĞLIYOR?

İskoçya'da, bir şehrin en büyük zengini ölmüştü. Cenaze törenindekilerden biri, kendini paralarcasına dövünerek ağlıyordu. Bir arkadaş yanına sokulup sordu:

-Niçin bu kadar ağlıyorsun? Ölen adam senin akraban filanda değil.

İskoçyalı,

-İşte bende onun için ağlıyorum ya... dedi.

ON KELİMELİK

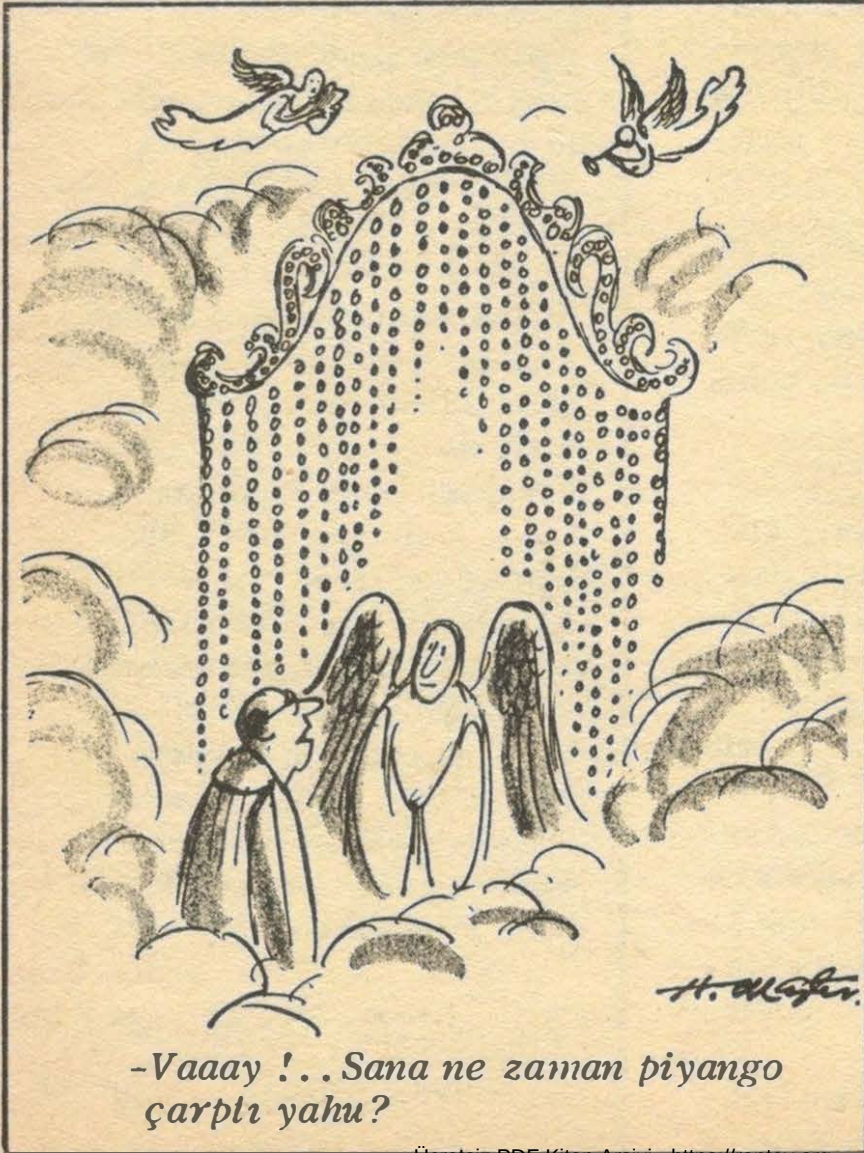
İskoçyalı üç kardeş babalarının Londra'da ağır hasta olduğunu öğrenince, en büyüğünün Londra'ya gitmesine karar verdiler. Bu arada bir şiline 10 kelimelik bir telgraf çekebileceğini hatırlattılar.

O akşam, ağabeylerinden şöyle bir telgraf aldılar!

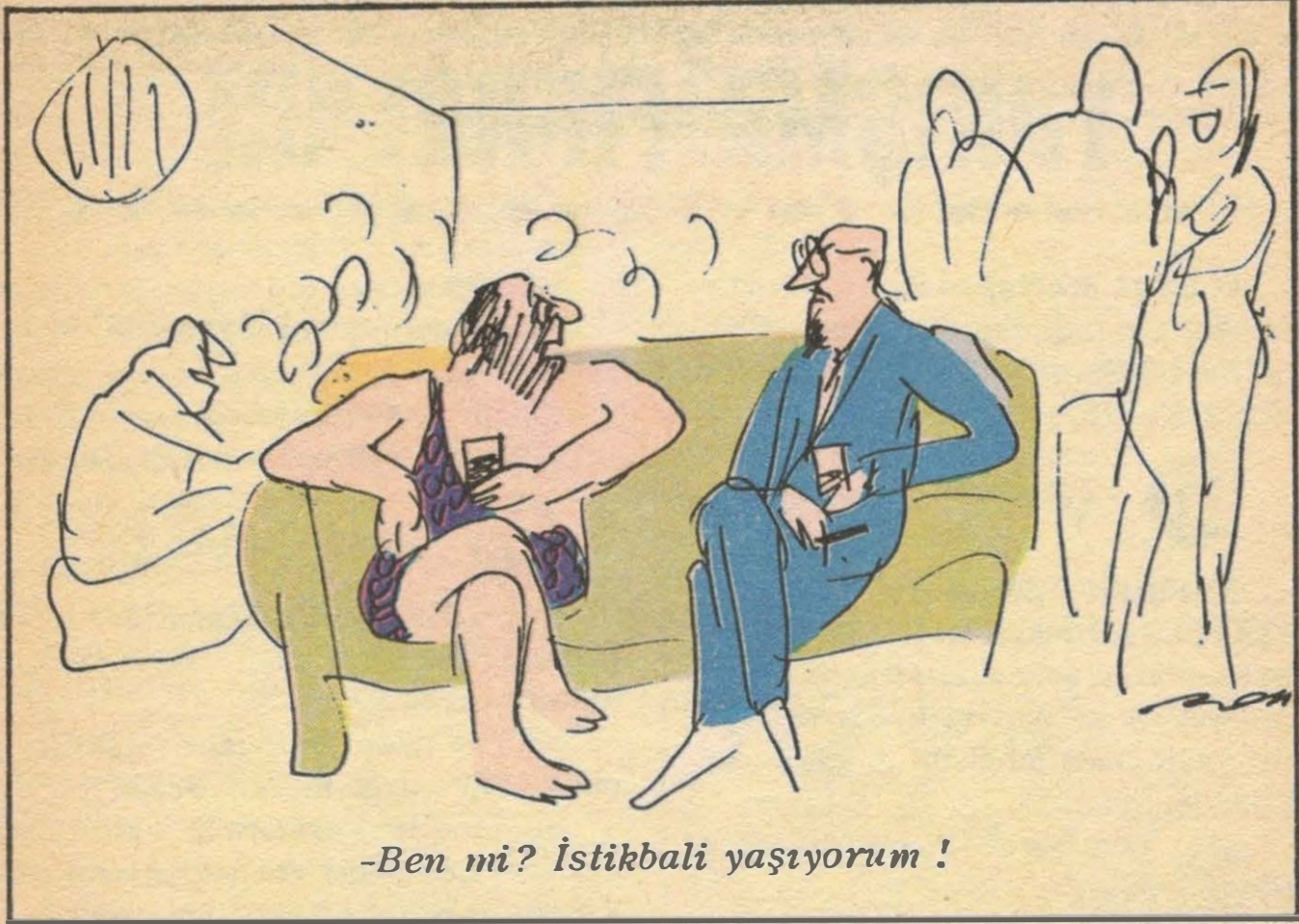
"Salimen geldim. Babamız öldü. Cenaze salıya. Arsenal iki, Sunderland bir."

DÖNÜŞ BİLETİ

İki İskoçyalı kozlarını paylaşmak için düello edeceklerdi. Ama

-Vaaay !... Sana ne zaman piyango çarptı yahu?

-Ben mi? İstikbali yaşıyorum !

düello yasak olduğu için, trenle uzak bir yerde kira gideceklerdi... Garda bilet alırlarken, biri.

-Bir gidiş- dönüş bileti verin! dedi, gişedeki memura.

Öbürü,

-Pana yalnız gidiş bileti...dedi.

Sonra arkadaşı -na dönüp,

-Ben her zaman yalnız gidiş bileti alır, hasmımın dönüş biletiyle gelirim...dedi.

PROGRAM

İskoçyalı sinema gişesine gidip fiyatları sordu. Gişedeki adam,

-Birinci yirmi şil-

ling, ikinci on şiling, program da bir şiling, Hangisinden vereyim, birinci mi, ikinci mi ? dedi.

İskoçyalı, -Mersi, dedi, ben programda oturmayı severim.

İKİZLER

Glasgow nüfus dairelerine giren bir İskoçyalı, memura.

-Bir oğlum doğdu, kaydını yaptırmaya geldim, dedi.

Adı nedir ?

-Maç.

-Ne zaman doğdu ?

-Dün.

-Nerede doğdu ?

İskoçyalı bütün soruları cevaplandırdı ... Memur,

-Artık gidebilirsiniz, işiniz bitti...dedi.

İskoçyalı şaşkınlıkla,

-Ama ne kadar vereceğim ? dedi.

-Para istemez. Nüfusa kaydedilmek parasızdır.

-Ya birden fazla çocuk olursa ?

-Kaç çocuk olursa olsun...

-Yaaa! Neden önceden söylemediniz ? Madem ki parasız, öyleyse çocukları ikiz diye yazın lütfen...

YARIŞMA FIKRALARI

*Kartal Maltepesi (İstanbul) -
Bağdat Cad. Süzmetaş yanı No :
96, Nil Ticaret Mustafa Berktaş
eliyle Kubilay Önal yazıyor :*

151 ÇEYREK

Erzurum'a gitmek için garda tren bekliyorduk. Küçük çocuklar, tarak, ciklet, şeker, simit, çikolata gibi şeyler satıyorlardı. Ancak beş-altı yaşlarında küçücük bir kız da şöyle bağıırıyordu :

-Bir tane yiyen tombul teyze gibi oluyor...

Hepimiz çocuktan birer çikolata aldık. Arkadaşlardan biri çocuğa sordu :

-Sen hiç bunlardan yemedin mi ?

-Yediiim...

-E, neye tombul teyze gibi olmadın?

Çocuk başını yere eğip,

-Ben çeyrek yedim amca.. dedi.

152 BELLİ OLMAZ !

Bir arkadaşımız, başka bir arkadaşın karısına olan davranışını eleştiriyordu :

-Karin güzel, namuslu, işbilir, çalışkan, e daha ne istiyorsun?

Bu eleştiri karşısında bozulan arkadaş hiç cevap vermeden ayak kabısının tekini çıkardı,

-Bu ayakkabı da çok rahat, çok güzel, dedi, ama neresinden ayağı-mı vurduğunu benden başkası bilmez...

*Kozlu (Zonguldak) -Bahçeli kah-
ve, Ziya Karaca yazıyor:*

153 KIRARSA

Altmışını geçkin dul kadın, kendisinden daha yaşlı olan komşusu erkekle evlenmek ister. Yaşlı adam,

-Evleneceğim kadın dişli olmalı, der, eğer bir gecede dişleriyle kırk fındık kırabilirse onunla evlenebilirim.

Kadın bunu duyunca fındık kırmaya girişir, girişir ama ağzında da diş yok zavallının... Ertesi sabah adam gelip sorar:

-Nasıl, fındıkları kırabildin mi ?

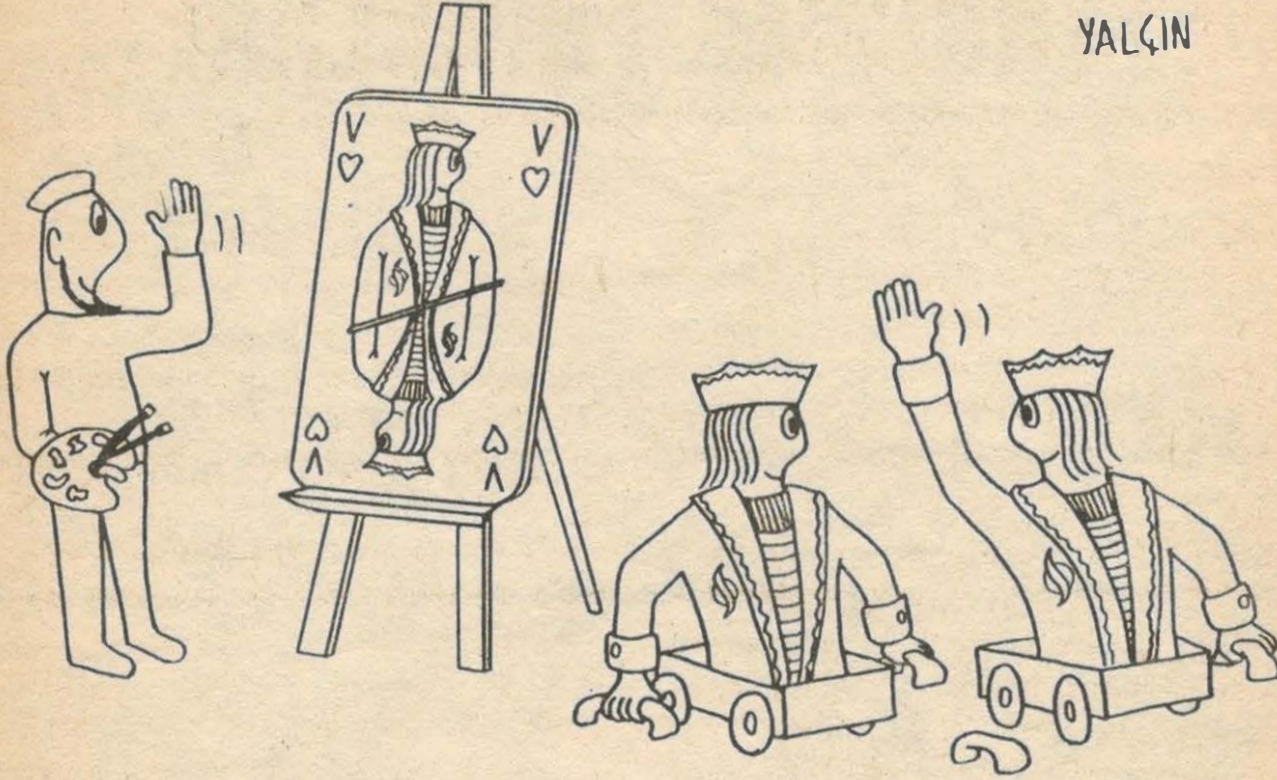
Yaşlı kadın,

-Heee, der, şu ağızımdakini de

OKUR KARİKATÜRLERİ :

YALÇIN

kırarsam, geriye kırılacak daha o-
tuz dokuz fındık kalıyor.

İçcebeci (Ankara) -Tellikaya Sok.
No.-8/3 Sonman Apt. Serim Yurt
yazıyor:

154 DÜŞECEK

Beşiktaş'a gitmek için Karaköy'-
den otobüse binmişim. Otobüs çok
kalabalık, başka yolcu alacak yer de
olmadığından şoför duraklarda dur-
madan geçiyor, otobüsü de çok hızlı
sürüyordu. Yaşlı bir kadın, şoföre,

-Oğlum, durdur otobüsü, düşe-
ceğim! dedi.

Şoför,

-Bi şeycik olmaz, düşmezsin! de-
di.

Kadın bu kez bağırmaya başladı.

-Düşeceğim be, düşeceğim, dur-
dur şunu!

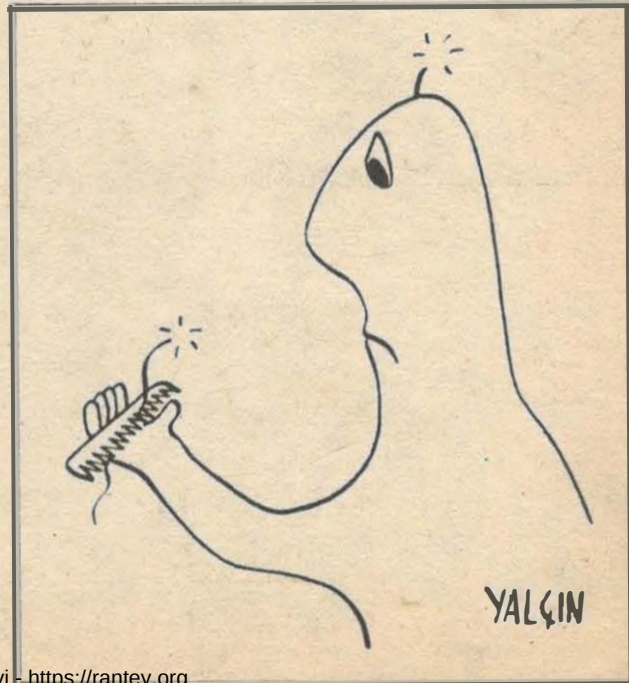
Öbür yolcular kadını tutup,

-Düşmezsin, düşmezsin! diyor -
lardı.

Kadın,

-Size ne yahu, hırakın düşece-
ğim! diye feryat ederken, yolcular -
dan biri,

-Bu kadın Azerbaycanlı, onun i-
çin, "İnceğim" diyeceğine " Düşe-
ceğim" diyor...dedi de, şoför otobü-
sü durdurdu, kadıncağz da indi.

YALÇIN

Bir tokat daha atmana
razı olursam,
bir daha öpebilir miyim?

Türkiye'de şimdiye dek Türk Mizah Edebiyatı Tarihi yazılmamıştır. USTURA, gördüğünüz gibi, bu eksikliği giderecek bir dergidir. Her sayısında Türk Mizah Edebiyatı'nın belgelerine ve Türk karikatürcülerinin eserlerine yer veren USTURA'ları biriktirip ciltlerseniz, Türk Mizah Edebiyatı tarihi kazanmış olacaksınız.